

տրեմ յիշատակել թարգմանութիւնը Աշուղը տիրողութեամբ փոքրիկ կտորի մը, որ ղմայելի է: (Ամբողջ կտորը յիշատակուած է):

ԺԱՆ ՄՐՈՐԷԱՍ

Ստացայ նամակներ քանի մը անձերէ որ կը հարցնեն թէ ինչո՞ւ այս հատորին սկիզբը եւրոպացիք մեծանուն գրագետի մը յառաջաբանը չեմ գրախնչ՝ պէս միւս հատորներուն սկիզբը Ահա՛ բացատրութիւնը, Դիմած էի Հանրի տը Րէնս երէն, խեղդելով որ ինքը գրէ յառաջաբանը. հատորը կարգալէ յետոյ, Րէնսերէ ինծի ուղղեց հետեւեալ նամակը.

« Սիրելի Պարոն.

« Աւարտեցի « Հայ աշուղներու » ընթերցումը: Ատոնց մէջ կան սքանչելի բանաստեղծներ, որոնցմէ է այդ Գուշակը, իր այն տաղերը, որ թարգմանած էք՝ կը կազմեն ամբողջութիւն մը ամենայնաշնորհաւ Շատ ուրախ պիտի ըլլայի գրելով յառաջաբանը որու մասին խօսեցանք միասին, բայց ինծի կը թուի որ ոչինչ պիտի գտնէի աւելցնելու այն պատուական ներածութեան զոր հատորին սկիզբը դրած էք եւ այն ծանոթագրութեանց որ բանաստեղծներէն իւրաքանչիւրը շատ լաւ կը ներկայացնեն ու կը մեկնաբանեն: Այն ինչու, սիրելի Պարոն, պէտք է՝ մեծ ցաւով՝ հրաժարիմ մեր ծրարներն ի գործ դնելէ: »

Նոր դիմում մը ուրիշ անձի մը մօտ՝ հատորին երեւումը կրնար ուշացնել գոնէ 7—8 ամիս. արդէն՝ ձեռագրի ձեռով՝ խեղճ գիրքը երկու տարի սպասած էր. որովհեղեւոր հրատարակել առանց յառաջաբանի:

Չ,

ԼՂԼԱՍԿԱՐԱՐՈՒԽԻՈՒ

Կոտորածի տարին այրի մընաց ան.

Հասարակաց փոսերուն

Մէջ ամուսինն իր կը հանդիս — Կը նիրհէ

Տունն իր փոքրիկը արժգուն.

Օտար յարկի տակ, ձիւն ձրմառ, դեռ կանուխ,

digitised by

Ճրագի մընտո լոյսին տակ,
Ան կը լըւայ, տաշտին առջեւ, կը լըւայ՝
Սթթած թեւերն ըսպիտակ:

Դեռ մանկամարդ է եւ աղուոր, դեռ իր սեւ
Վարչամակին տակ ունի

Կրքոտ աչքեր, գլխուած սուգին, ժոյթին դէմ
Պատերազմով մը գաղտնի:

Սըրտին մէջ բորբ յաղթահարել չէ կըրցած
Մալուութիւնն իր կուսութեան. —

Տակաւին ծոցը հաւասար կը գրգռէ
Մարդն ինչպէս ե՛ւ կրեւանն. . .

Բայց կը լըւայ. — յանուն պատառ մը հացի,
Յանուն միամօր իր որդւոյն

Ապագային՝ ան կը դաւէ հասակին
Վարդերու թարմ հետաւթիւնն:

Առանձին է գետնայարկին մէջ խոնաւ.

Իր վշտին հետ առանձին,
Մագներն արձակ՝ մաքուր կուրծքէն վար արձակ,
Եւ սանդալները սոգին:

Թուի բոցերուն, կաթսային դէմ մըխացող,
Փըրփուրին մէջ օճառի՝

Ուրիշներուն աղտին ըսպառ կը դընէ
Սիրտն որը, մարմինը գերի.

Եւ մինչդեռ գորշ շողիւն մէջ լըւացքին

Կը ծրծեն թոյն իր օրեր,

Եւ գլուխը սեւ (զոր պսակիցին ամուսնոյն
Դիակէն բուսած եղիւններ)

Այդ սեւուկ զը՛նխը խոնարած կոնքին վրայ,
Մինչ ամբողջ օրը՝ լըւին՝

Ինք կ'ալխատի, եւ կ'ընէ կաթը՝ բեղուն՝
Քըրտինքներովը ճակտին,

Անդին, մինակ. իր երկխան արթնեցած՝

Օրոցքին մէջ, անօթի,

Կուլայ, ողի՛կ ողի՛կ կուլայ, եւ հուսկ խոնջ՝
Նոյն իր լացով կը խեղդի:

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆ

A.R.A.R. @